

MOEDFEARREN 6 – 25 februari 2021

Beste lezer, alweer de zesde nieuwsbrief in deze Coronatijd!

Het weer van de afgelopen weken doet ons allen goed! Zowel het mooie winterweer, als de eerste lenteverschijnselen. Het tovert bij velen een glimlach op het gezicht en doet de gemoederen weer wat verlichten.

Helaas kunnen we nog niet als kerkenraden gezamenlijk vergaderen, maar dat neemt niet weg dat we via deze nieuwsbrief en de Twine u toch wat op de hoogte blijven houden met berichten uit de gemeenten. Ook hopen we u met verhalen en teksten wat moed te bieden in deze tijden, die ons nog aan huis doen kluisteren.

Berichten uit de gemeenten:

Er zijn al aardig wat mensen voor de eerste keer ingeënt en zij zien uit naar de tweede prik, zodat ook voor hen weer wat meer bewegingsruimte komt.

Helaas ook een verdrietig pastoraal bericht uit SV: Stijn, de kleinzoon van Nies en Rens van der Kooi, en achterkleinzoon van zr. en br. Schilstra, is afgelopen dinsdag overleden. Na wekenlang in spanning te hebben geleefd, na vele onderzoeken en behandelingen, is er toch een einde gekomen aan dit jonge leventje, dat vanaf het begin o zo kwetsbaar was. Voor de jonge ouders Jantina en Niels breekt nu een tijd van rouw en verwerking aan. We wensen ieder die hier bij betrokken is, alle sterkte en troost. W.T.V.

Muzyk.

De measte minsken hâlde wol fan muzyk , mar dúdlik is fansels dat smaken dêryn ferskille. Sels hâld ik it meast fan klassike muzyk , dat wie al sa doe't ik noch in bern wie. By ús thús wie it mei nammen ús mem dy't der ek fan hâlde.

It sil wol in soarte fan ôfwiking wêze, tink ik wolris, mar wat fyn ik no it moaiste lûd? Net iens de klanken fan bygelyks in motet fan Bach, mar stilte.....

Ik hâld fan de stilte en as it earne echt stil is, klinkt my dat as muzyk yn de earen. Dan fiel ik my lokkich en dan steane myn earen hielendal iepen om dat hearlike lûd fan stilte te fangen.

It moaie is dêrby dan dat ynienen lytse lûden , sa as bygelyks it rûzjen fan in suchtsje wyn troch de beammen ek in klank foarmje, in lytse melodij wurdt.

Wat hawwe wy koartlyn in ûnferwacht kado krigen, doe't snie en iis de minsken ynienen yn beweging krige yn in tiid fan thús sitte, foarsichtich wêze foar harren sels en oaren: de ientoanige kant it neist. In winterke en in echten ien!

De stilte wie ynienen fol lûden , fan bern op sliden, fan redens op it iis, fan reade noazen dy't it kâlde snot opsnúven : gjin muzyk, mar wol hearlike winterske lûden!

It winterke wie koart, te koart, wa fûn dat net? It begrutte my teminsen ta de tiennen út dat it winterwaar wer sa gau oer wie : soe it ferfolch fan febrewaris en maart no reinich en ûnljich wurde? "Net somberje fanke", hâlde ik mysels foar, "sa giet it no ienkear yn ús lân".

Nei de earste nacht fan teiwaar, waard ik moarns frij betiid wakker; it wie al wat ljocht bûtendoar seach ik troch de sliepkeamersgerdinen. Mar wêrom wie ik ynienen no al wakker? It wie muzyk dy't dêr de oarsaak fan wie! Yn de hege bjrkebeam, flak by ús hûs song in fûgel!

Dy wie wól bliid dat de froast ferdwûn wie, dat miste net : wat in hearlik lûd, de stilte fan de iere moarn krige kleur troch it liet, in fûgelliet.

In grut gefoel fan blydskip kaam oer my. Nei dy moaie winterwike sei de fûgel hiel simpel: it bliuwt wol moai , wêz mar net bang, aanst wurdt alles foarsichtich grien, aanst jouwe wy jim eltse moarn ier en betiid in konsert , sadat jim dei goed begjint !

De measte minsken hâlde wol fan muzyk , mar dúdlik is dat smaken ferskille. Dochs wit ik hast wol seker dat it sjongen fan fûgels, moarns betiid en yn 'e betide jûn troch eltsenien prachtich fûn wurdt.

By ús efter hûs sitte eltse maitiid en simmer klysters yn de hege beammen dy't elkoar ta sjonge en de melodij fan elkoar oernimme. Sa omstreeks in oere as 7 jûns giet it los.

Ik sjoch der no al nei út dat it aanst wer sa fier is! Jo ek?

L.J.

MOEDFEARREN 6

De fabel van de muis en de eekhoorn

De zomer liep al wat op zijn eind. De bladeren kleurden reeds en de zon stond al laag. De eerste tekenen van de komende winter waren reeds zichtbaar. De natuur en dus ook de dieren maakten zich op voor de komende lange winter. Zo ook de eekhoorn en de muis. Beide waren al druk bezig met het zoeken van eikels en beukennoten om de winter goed door te komen. De muis sleepte met grote tassen en de eekhoorn had een ruime rugzak. En terwijl ze druk bezig waren, kwamen ze elkaar tegen, midden in het grote bos. A hoi, zei de eekhoorn. Ook al druk bezig met verzamelen? Zeker, zei de muis, al helemaal buiten adem van het sjouwen met die grote tassen. Je bent goed bezig, zei de eekhoorn. Je tassen puilen al uit van de noten. Jazeker zei de muis. Je moet goed op de toekomst voorbereid zijn. Maar muis, zei de eekhoorn. Heb jij al niet veel te veel verzameld? Een muis eet toch niet zoveel, en dit lijkt me meer dan voldoende. Och, zei de muis, In mijn holletje heb ik nog een keer zoveel verzameld. Maar heb jij wel genoeg? Zei de muis. Jouw rugzak is nog maar half vol. Maar muis zei de eekhoorn. Je moet het helemaal anders aanpakken. Je moet je niet bang laten maken voor wat komen gaat. Maak een berekening van het aantal noten dat je nodig denkt te hebben om de winter door te komen. Dit aantal zoek je in het bos, en je hebt voldoende om te overleven. Neem de noten mee, die bij je passen, en laat de rest liggen voor een ander. Op die manier komen we allemaal de winter door. Maar eekhoorn, zei de muis, ik hoorde dat de

winter heel lang gaat duren. Onzin, zei de eekhoorn. Luister niet naar al die berichten, maar volg je hart. En je zult zien, dat de komende lente nog nooit zo mooi is geweest. De muis was erg onder de indruk. Hij keek nog eens in zijn tassen en legde de noten die hij niet nodig heeft, terug op het groene mos. Poeh, dat scheelt een heel gewicht zei de muis. Nu kan ik mijn tassen weer beter dragen. En ik weet nu, dat er nog genoeg overblijft voor alle andere dieren. Klopt, zei de eekhoorn. Door te delen, maken we elkaar sterk. P.B.

De Toekomst

Wat de toekomst ook mag geven,
hoe de levensloop mag zijn.
Laat ons maar op God vertrouwen,
Hij wil onze herder zijn.
Dus hoeven wij maar te volgen,
volgen in het rechte spoor.
En niet bang te zijn voor de toekomst,
want de Heiland gaat ons voor...
hij voert ons langs ravijnen,
houdt ons daarbij stevig vast.
En gaan wij door diepe dalen,
wel, dan draagt Hij onze last.
Dus laat ons maar vol vertrouwen,
onze levensweg blij gaan.
Omdat wij mogen geloven,
dat God met ons mee zal gaan.

G.d.W.